

Index Rerum.

Non tamen talis mentio tunc referri potest ad sexaginta dies tantum, sed ad sexaginta, & unum, & quare? d.18.n.23.p.233
 Rursus vide in verbo *Lex*.
 Mercator qui statim vel paulo post merces emptas, ac sub fide pretij acceptas, aufugit, seu foro cessit, earum dominum non retinet ut in illis quasi propriis anteriores eius creditores preferantur, sed venditori potius earum vendicatio competit, dissertat. 30. numer. 48. pag. 378
 Michael Ziphontanus taxatur, simpliciter docens, leges Regias petitioni debiti certas metas præstituentes, illisque lapsis creditorem excludentes, procedere etiam data mala fide debitoris. d.8.n.13.p.82
 Sed declaratur. n.14. ibid.
 Varius exitit in eo articulo, vtrum contra vxorem in bonis paraphernalibus matrimonio durante præscriptio curat, nec ne: prius affirmatiuam sententiam docens, & tandem in negatiuam magis inclinas, argumento eius, quod in filiofam. traditum est, inter quem, & uxorem nullam se differentie rationem inuenire proficitur, quam tamen excogitauit optimam Roder. Suar. d. 9. n. 6. & 7. p. 88. & à nu. 18. pag. 91
 Miles ignominie causa exercitu missus infamia notatur, quo nomine intelligitur qui ex ca causa missus est quocumque exercitu, non tantum proprie sumpto, prout significat integram legionem, multis militum numeris constantem, sed etiam minus proprie prout significat unam tantum cohortem, vel alam militum, & quare? d.7.n.28.p.73
 Minor vxorem ducens, potestatem accipit non tantum in eam, cuius caput, ac rector est, sed etiam in eius bona, quorum administrationem habet, dissertat. 1. numer. 2. & 32. p. 3. & 6.
 Finita cura, & non ante, curatorem, vt & pupillus tutorem finita tutela, ad rationes reddendas compellere potest, cuiusque bona pro reliquorum solutione tacite obligata habet. diss. 1. num. 12. pag. 4. & dissertat. 6. num. 36. pag. 63
 Qui à curatoris potestate antea liberari, & rerum suarum administrationem ipsi tanquam maiori committi desiderat, venie ætatis impetratione eget. d.1. num. 27. p. 5
 Qui ætatis veniam à Principe impetrauit, bona sua immobilia absque decreto alienare, aut obligare non potest. d.1. n. 29. p. 6.
 Quid matrimonium contrahens non propterea à curatotis potestate liberetur, docuerunt plurimi tam ex Regnicolis, quam ex exteris, antiquis, & neotericis. d.1. n. 31. ibid.
 Olim, etiam si impubes esset, legitimus tutor erat nudo nomine agnatorum suorum, & id nudum nomen Iustinianus sustulit. d.1. n. 37. pag. 7.
 Per matrimonium, etiam cum curatoris filia contractam, non statim ab eius potestate liberatur, nec proinde potest tunc administrationis rationem ab eodem exigere, sed post exactam tantum minorem ætatem, dissert. 1. num. 57. pag. 9
 Quod à curatoris potestate liberetur eodem modo, quo filius liberatur à potestate patris, non solum ipsi minori fauorabile non est, sed imò contrarium magis eius interest. d.1. n. 72. pag. 10.

Si curatorem recipere nolit, bonorum suorum administratio ei interdicta non est, non tamen plena, & libera conceditur, sed restricta & restitutioni in integrum obnoxia. d.2. n. 10. pag. 15.
 Si ei à patre, vel matre curator in testamento non iure detur, an illius consensus desideretur, vt talis curator possit à iudice confirmari? plures affirmant, sed alij longè verisimilium negant, quorum sententia retinetur. d.2. n. 18. cum 4. seqq. p. 15
 Qui nunquam fuit sub tutore, sed tempore mortis patris iam pubes erat, ex sententia Ant. Fabri, tantum comprehenditur sub regula *Item inuiti inst. de curator.* vt inuitus curator accipere non cogatur. d.2. n. 33. p. 16
 Sed contrarium defenditur, ex n. seq. ibid.
 Qui tutela iugum expertus est, apud aliquas nationes ab adulta ætate incipit esse sub cura eiusdem tutoris. ibid. n. 33. ibid.
 Coniugatus siue vir, siue femina, valde pro mutuo, vel alio debito, intuitu coniugalis locietatis contracto, obligatur siue coniunctim, siue seorsim, & siue coniuges minores habeant curatorem, siue eo careant, idque absque specificatione, vel nullitatis, contra ordinarias regulas. d.2. n. 69. p. 21
 Si coniugatus sit, valde molestum ei est, quotidiana alimenta, sibi & familie necessaria à curatore exigere, ad quod vitandum nonnulli D.D. his, qui ad rerum suarum administrationem apti sunt consulunt, vt venie ætatis impetratione sibi prospicerent. d.5. n. 17. p. 52
 Bona sua & vxoris recipiens iuxta tenorem Regie pragmatice ann. 1623. c. 19. legitimam personam nihilominus non habet per se in iudicio standi, sed omnino ad id eget curatore in litem, & quare? d.5. n. 29. ibid.
 Ab initio curatorem non accipiens ex facultate sibi à iure concessa, saltem illum accipere ad litem cogitur, & quare? d.5. n. 22. ibid.
 Etiam ætatis veniam non habens, in spiritalibus tamen, & beneficiis legitime in iudicio comparere potest. d.5. n. 28. p. 13
 Ex vi Regie pragmatice bonorum suorum, administrationem recipiens, qua ratione illam non plenam, sed restitutioni obnoxiam recipit, eadem nec legitimatus censetur vt per se in iudicio comparere valeat, nec proinde impeditur de iudicij aduersus se lati nullitate dicere. d.5. n. 29. ibid.
 A tanto iuris communis privilegio per Regiam pragmaticam exclusus censeri non debet. d.5. n. 30. ibid. & d.6. n. 54. p. 65
 Nec per eam censetur habitatus, vt bona sua immobilia absque iudicis decreto valide alienare possit, & quare? diss. 5. n. 31. & 32. p. 53
 Qui ab initio absque curatore viuere elegit iuxta facultatem sibi iure communi concessam, alienare nequit immobilia absque iudicis decreto. ibid.
 Nec qui ætatis veniam à iudice impetrauit, quamuis hic possit in iudicio legitime comparere. d.5. n. 33. & 34. ibid.
 Si patre careat, etiam post adultam ætatem gaudet privilegio legis vni. C. quando Imperator inter pupill. & viduum, vt causas suas ad Regiam curiam deferre possit, etiam stante pragmatice anni 1623. contra Gabr. Aluarez. d.5. n. num. 66. 71. & 72. p. 56. & 57
 Patre orbato, inter miserabiles personas connumeratur, & quare? d.5. n. 67. p. 57

Index Rerum.

Si patrem habeat, eiusque præsidio munitus sit, tali privilegio non potitur. d.5. n. 70. p. 57
 Post certam ætatem potest à lege, vel statuto habilitari, & pro maiore haberi. d.6. n. 11. p. 60
 Etatis veniam impetrans, non magis aduersus contractus à se gestos in integrum restitui potest, quam si maior esset, nec minus legitimam personam habet, per se in iudicio standi, sed eandem per omnia. d.6. n. 12. ibid.
 Matrimonium contrahens an ex vi pragmatice bona sua, & vxoris perinde administrare absolute possit, ac si ætatis veniam à Principe impetret? d.6. n. 13. ibid. & à n. 41. p. 64
 Matrimonium contrahens ante 18. ann. an ex vi pragmatice post id tempus pro maiore habitus censetur, vt & restitutioni in integrum beneficio excludatur, & legitime in iudicio comparere possit? d.6. n. 15. p. 61. & à n. 34. p. 65
 Ex vi pragmatice bonorum vxoris curam non recipit, quia hoc esset ei valde onerosum. d.6. n. 36. p. 63
 Magnum, ac mirabile privilegium ab ea consequitur, vt bonorum suorum, & vxoris administrationem à curatore absque ætatis venia remouere possit, non amittens alia minorum beneficia, quæ amittunt talem veniam impetrantes. d.6. n. 43. p. 64
 Iurans non contrahere contractus à se celebrato, fingitur maior, & idè aduersus eum restitui non potest, in quo similis est minori, ætatis veniam impetranti. d.6. n. 56. p. 65
 Si maior sit 14. ann. licet super possessoria causa in iudicio agere possit, tamen aduersus acta preiudicialia iuvari valet restitutionis beneficio. ibid. n. 60. p. 66
 Idem in causis beneficiis, & aliis spiritalibus. ibid. n. 61. ibid.
 Quid ei actus, vel contractus à lege permittantur, vel quod administratio concedatur, strictè tantum quoad nudos terminos diuersificatur, at in modo statuendi, & in ratione statuti minime differunt. d.6. n. 63. ibid.
 Etiam post 18. ann. matrimonium contrahens, pragmatice privilegio, bonorum suorum, & vxoris administrationem ei concedente potitur, ex receptissima praxi in Hispaniæ, & Grænitensi Senatu. d.7. n. 10. p. 70
 Post tactum 18. ann. matrimonium contrahens, etsi pragmatice verbis iuxta eorum corticem non continetur, at sub eius mente, & ratione comprehenditur. d.5. n. 47. p. 76
 Cætera vide in verbo *Curator, Curator, Matrimonium, Pragmatica, Pupillus*.
 Missionis in possessionem beneficium, vide in verbo *Beneficium*.
 Monachus Abbati obedientiam debet in omnibus ad regularem conseruationem pertinentibus, adeoque in expectantibus ad utilitatem & necessitatem Monasterij, & quare? d.35. n. 139. p. 496
 Monachus retinens, & ipse extra claustra habitans, qualiter exculentur ne in iuris penas incidant. ibid. n. 142. p. 497
 Monachus seruo magis quam filiofamilias æquiparatur in his que monacho aptari possunt & in quibus eadem subest ratio, maxime vbi talis æquiparatio Monasterio utilis est. ibid. n. 144. ibid.
 Monasterij vel Ecclesie bona ob magnum æs alienum alienari legitime possunt. d.35. n. 104. p. 488
 Motus proprius Pij V. de censibus in Hispania receptus non est nec vbi receptus est improbat
 D. D. *Vela Dissert. Iuris Tom. I.*

velut usuraria & contraria substantie censuales contractus omnia facta ibidem prohibita, sed ea tantum quæ opponuntur forme in initio illius proprii motus præscriptæ. d.18. n. 26. p. 352
 Motus proprius Pij V. siue in versiculo postremo scilicet omnes expenditur. d.33. n. 18. pag. 406
 Monarchica gubernatio melior semper visa est cæteris gubernationibus. d.4. n. 40. p. 38
 Mulier conigata pro marito captiui redemptione absque iudicis licentia bona sua alienare etiam apud nos potest. d.6. n. 18. p. 61
 Viro defuncto ad secunda vota transiens, iniuriam quodammodo illi videtur irrogare, & ex ea susceptis liberis, & quare? d.7. n. 41. p. 75
 Mulieres in Hispania succedunt in Regno, masculis deficientibus, licet fecus sit apud Gallos, ex eorum lege Salica. d.4. n. 92. p. 45
 Plures fuere valde constantes, prudentes, fortes & Republicam optime gubernantes. d.4. n. 93. p. 45
 Mulierum consilium in condendis statutis adhibendum regulariter non est, & quare? d.4. n. 6. p. 34
 Genus imperiosum est. ibid. n. 8. ibid.
 Conditio non in omnibus deterior est quam masculorum, imò in plerisque melior. ibid. n. 39. p. 44
 Cætera vide in verbo *Femina*.
 Mulier secundò nubens vt parum pudica notatur. d.7. n. 41. & 42. p. 75
 Mulieres Romanæ, iam à principio regnante Romulo in publicum prodeuntes, prælium inter duas acies sedarunt. d.4. n. 93. p. 46
 Apud Germanos admixta sunt ad belli consilia, quæ illi experimento optima cognouerunt. ibid.
 Vbi & num. seq. varia alia earum exempla referuntur.
 Mulieribus us maximus semper honos exhiberi solitus est. d.4. n. 88. ad fin. p. 45
 Multa fieri ex prece nequeunt quæ tacite possunt. d.35. n. 143. p. 492
 Mutuus ad rem emendam & specialis rei emptæ hypothea sibi consulens præfertur in ea anterioribus emptoris creditoribus etiam hypothecariis. d.30. n. 21. p. 375
 Mutuus filiofamil. ex S. C. Macedonico caret actione ad condicendam pecuniam mutuum tam aduersus patrem, quam aduersus filium ipsium, etiam sui iuris effectum, quod ex rationis identitate ad similes casus, & personas extenditur. d.7. n. 19. p. 73
 Mutuum fœneratitium sublato fœnore conferuatur nec ob illius adiectionem vitatur. d.27. n. 44. p. 344

N

Naturalis filius capax est, vt in eum transmissio fiat ex cap. sanguinis. d.11. n. 18. p. 114
 Adde Didac. Spino in *Specul. fam. gl.* 3. n. 103. & supplenda est, vt legitimus authoris sensus consistat. d.13. n. 4. vers. *Nec unum*. p. 151
 Negligens petere implementum conditionum sub quibus tantum se obligatum fuerit, vergentissimam contra se præsumptionem habet, quod vel simpliciter absque illis se obligauit, ab eo iure, quod per illas sibi quaeruerat, vitò postea recessit. d.25. num. 58. p. 316
 Negligentia sua nemini debet esse proficua, imò damnosa, & quare? d.26. n. 17. p. 321

Index Rerum.

securum reddit contrahentem qui ei opinioni adherens quam ipse indubitanter veram censet; tametsi altera sit verior, ac certior, d. 28. nu. 41. pag. 354

Opinionum conflictus in foro fori seu contentioso contrahenti non suffragatur quo minus iuxta eam sententiam iudicari debeat, quae iuri eiusue legitimo sensui, & intellectui magis innitatur aut validioribus munita rationibus sit, quamvis contraria sit recentior, ibidem num. 42. ibidem.

Opinionem probabilis pro vna & altera parte existente quaestionem esse pro amico quod traditur, siue posse iudicem etiam vni magis opinioni assentiri, alteram quae amico fauere amplecti commentitium est. ibidem num. 43. pag. 355

Opinio vltimo loco relata, magis probata videtur ad referentem, d. 19. n. 48. p. 242

Ordinationes Lusitaniae, ac Britanniae, minorem coniugatum ab anno suae aetatis 20. ad curatorem potestate liberantes maiorem cum faciant, vt non possit in integrum restitui aduersus contractus, nec in iudicio per se comparens dicere de nullitate actorum sibi praedicialium, d. 6. num. 16 pag. 61

Rursus vide in verbo *statuta*.

Ordo litterarum ita demum attendendus est, cum menti, & intentioni disponentis non refragatur, secus si illi contradicat, & qualiter hoc contingat? d. 26. n. 68. & 70. p. 329. & 330

P

Pactum, quo simpliciter exceptiones, aut iuris remedia excluduntur, restitutionis in integrum beneficium exclusisse non censetur, idemque in statuto, d. 5. n. 14. p. 51

Quo inter contrahentes agitur, vt aliquid per scripturam tantum probari debeat, nec per testes probari possit, non valet ex nonnullorum sententia, quae ab aliis simpliciter accepta merito recitatur, & ita demum vera esse intelligitur, si pactum veretur circa rem, quae ad contrahentium voluntate non pendeat, secus alias, & eius rei exempla remissive, dissert. 12. num. 44. & 45. pag. 143

De probanda solute debiti per scripturam, & non per testes, non valet, quia non sponte censetur interpositum sed necessitatis vi impellente, & creditor ea abutens dolo exortum, nisi iuramentum accesserit, quo doli praesumptio excluditur, dissert. 12. num. 46. cum 2. seqq. ibid.

De contractu in scriptis celebrando ideo valet quia contractum aliter factum imperfectum, ac nullum reddit, ita ut nullus contrahentium co iurari possit, aut persistere in eo cogatur, d. 12. n. 49. p. 148

De relocando pro eodem pretio priori conductori potius quam alteri, libertatem admittit domino, conductorem expellendi finito tempore, & locandi cui velit rem suam, quod graue, & iniuriosissimum est, d. 12. n. 57. p. 145

De non alienando cum speciali rei hypotheca, etiam in censuali contractu adici potest, & operator effectum, vt eius virtute executio dirigi possit aduersus tertium huiusmodi hypothecae possessorem, nec ad eum effectum censetur prohibitum in extraneis Martini, & Calixti, nec in motu proprio Pij V. d. 14. nu. 51. & 52. pag. 174

De ingrediendo possessionem autoritate propria, per se solum non sufficit ad executionem aduersus tertium nisi ad sit clausula constituti, vel precarij, aut retentionis vsusfructus, quomodo, & non aliter, hoc pactum non distat ab illo de non alienando cum speciali rei hypotheca, d. 14. n. 53. ibid.

Omne sui natura stricti iuris est, stricteque interpretandum, maxime contra eum, qui legem apertius dicere potuit, d. 17. n. 41. p. 225

Efficere quod inter partes potest, multo magis generaliter potest lex, vel statutum, d. 20. a. n. 28. maxime nu. 32. p. 250

Pactio, seu conditio, qua census empor in casum redemptionis alterius census super quo sibi venditus impositus est, huius etiam redemptionem pacificatur, in eam finem tendit, vt emptor se securum, & indemnem praestet, d. 27. num. 3. & seqq. pag. 339

Pactio seu conditio, vt debitor census super alio impositi, illo sibi redempto, teneatur a se debitorum redimere, etsi ad indemnitatem creditoris tendat, at absolute sumpta illicita est, & contraria iustitiae census, & quare? diss. 28. num. 38. pag. 354

Pactio praedicta longe distat a pactione, qua census creditor sibi de redemptione aut reditus solutione consulit, in euentum quod res illi supposita omnino extincta fuerit, incendio forsan, aut aliter, ibid. n. 39. ibid.

Pactio, seu conditio, vt redempto censu subiugato teneatur venditor nouum super illo impositum redimere, minime videtur abhorre ab aequitate, & iustitia censuali contractus, in id ei maxime conformis, dissert. 29. num. 4. pag. 363

Pacta inter alios inita aliis nec nocent, nec possunt, d. 27. n. 2. p. 339

Pactum inter alios celebratum, etsi tertio proficiat, eique actionem querat, non tamen eius respectu maiorem vim habere potest, quam si sibi ipse pacificetur, ibid. n. 6. ibid.

Pactum absolutum redimendo censum ab eius debitoro creditor factum, nempe quoties creditor voluerit, plane illicitum est, & contra substantiam contractus censuarij, & quare? ibid. n. 10. p. 340

Pactum in censu consignatio appositum, quo efficitur, vt fors principalis, siue ius eam re petendi ab emptore, seu creditore census non alienetur, isque omnino certus sit de lucro ultra sortem, & aperte vsurarium est, dissert. 27. num. 11. & 12. ibid.

Pactum praedictum ex sententia Feliciani, & aliorum nedium vitiat contractum censuarij, ita vt redditus percepti in sortem imputentur, sed etiam vitiat, ita vt eo non obstante liceat debitori census eum quodcumque redimere, & contra, ibid. n. 13. contrarium defenditur, num. 42. & 43. pag. 344

Pactum inter alios inito, inspecto iure Regio Castellae, ex coalteri, in cuius fauorem emanauit, actio nedium vilis, sed & directa quiritur, idque praeterceptissimum est, licet in puncto iuris nonnulli contrarium existimauerint, ibid. num. 14. 21. & 22. p. 340. & 341

Pactum inter alios celebratum quemadmodum iure Regio Castellae quirit actionem alteri in cuius fauorem emanauit absque cessione, sic etiam iure feudali, & Canonico, saltem vbi obligatio verba ad stipulantem, seu pacificentem dirigitur, & sola executio ad tertium, d. 27. n. 21. p. 342

Index Rerum.

Pactum de redimendo censum eius debitori factum ab emptore bonorum, quae debitor censui obligauerat, iure etiam ciuili inspecto, prodesse hinc inde, quem pro censu securitate debitor dederat, putarunt Vincent. Carrore. & Anton. Hering, d. 27. n. 26. p. 342

Pacta in rem concepta, fideiussoribus & aliis quorum inter est dissoluram esse obligationem, profunt, ibid. n. 27. p. 343

Pacta in rem non eo sensu dicuntur, quod alij proficiant ad actionem, sed tantum ad exceptionem, ibid. n. 30. p. 343

Pacta, contra substantiam contractus adiecta quae illum in nullum alium transformare possunt, cum vitiant, & ipsa vitiantur, ibid. num. 37. pag. 344

Pacta contra substantiam contractus appositae, quae illum in similem alium transfundere possunt contractum non vitiant, nec ipsa vitiantur, sed valent quatenus valere possint, si verba ferant, & contrahentium consonet voluntas, d. 27. n. 39. pag. 344

Idem procedit etsi transfusio fiat in alium diuersi nominis, & speciei contractum, si omnino verba non repugnent. Contra communem, n. 40. ibid.

Pactum de redimendo censum ad emptoris, seu creditoris arbitrium contractum censuale ideo vitiat, quod transire illum faciat in mutuum feneratorium, vel pignus, quod antierim dicimus, census substantiae & omni iuri contractum, d. 27. n. 42. p. 344

Pactum praedictum valet sublato fenore, tanquam simplex mutuum, vel pignus eiusque rei effectus traditur, & ad praxim reducitur, quem Felicianus non percipit, ibid. n. 43. ibid.

Pactum inter venditorem & emptorem census ita conceptum, vt quo casu bona censui subiugata reiterentur alteri obligationi obnoxia, seu hypothecata, vincolata, aut alteri vendita, vel debitor per aliquod tempus esset in mora soluendi reditus possit per emptorem peti fors principalis, validum praeterque existimatur, quod tamen an sit verum, & qualiter accipiendum, traditur, d. 28. n. 9. p. 350

Pactum de redimendo censum, redempto altero eiusdem supposito, omnino repugnare substantiae censuali contractus, & eumque vitare, ac feneratorium reddere, existimauit Felicianus, ibidem n. 10. ibid.

Pactum quodcumque, vel conditio, qua venditor census obligatur iniurus ad censum redimendum, generaliter prohibetur in extraneis Martini V. & Calixti III. & apertius, ac generalius in motu proprio Pij V. ibid. num. 11. ibid.

Pactum quodcumque contra dispositionem motus proprii Pij V. vbiuncumque ille receptus sit, in censuali contractu appositum, illum vitare, ac feneratorium iuris praesumptione efficere, ex Nauari sententia indistincte docet Pater Molina, & eo saltem casu admittit Ioannes Gutierrez, quo talia pacta ad petitionem domini census executioni mandarentur, ibid. num. 12. ibid.

Pactum in censuali contractu appositum, quo redimendi facultas in certum casum, vel tempus debitori restringitur, tam iure communi, quam ex motu proprio Pij V. omnino iniustum esse, & contrarium substantiae illius contractus docuit Ioan. Gutierrez, dissert. 28. num. 13. pag. 350

Pactum praedictum ex aliorum sententia saltem vitatur, seu tollitur a censuali contractu, tanquam illicitum, & repugnans intrinsecae eius naturae ob peculiare ad huiusmodi contractus iustitiam peritas conditiones, ibidem num. 14. ibid.

Pactum de redimendo censum, redempto altero eidem supposito, non tantum distat a pacto absoluto de redimendo censum ad voluntatem creditoris, sed etiam a pacto de redimendo censum pereunte fundo eidem supposito, mediumque tenet inter vtrumque pactum, & quare? ibid. n. 21. p. 351

Pactum de redimendo censum, cum fundus ei suppositus extinctus fuerit, seu perierit, simpliciter remouetur, saluo manente censuali contractu, ibid. n. 22. ibid.

Pactum de redimendo censum, cum aliter ei suppositus redemptus fuerit, non omnino resistit naturae censuali contractus, sed eatenus tantum, quatenus praesens cogit debitorem ad redimendum censum eo casu, quo debitor facultatem habeat loco redempti census alium censum, vel fundum supponendi, & ideo non est vsurarium, sed alias per se illicitum, d. 28. n. 23. p. 351

Pactum de redimendo censum, si debitor aliquo tempore in eius solutione cessauerit, vel si res censui supposita aliquo nexu obstricta, vel aliena ipso quoque debitor ignorante, reperiretur, nullum est, & absque eo censui contractus sustinetur, & qualiter hoc procedat? ibid. n. 29. p. 352

Pacta, quibus se quis indemnem in contractu seruare vult, ita demum omnino valent, si iure non improbenentur, nec contraria fin eius substantiae, aut intrinsecae naturae, secus alias, nam vel omnino nulla erunt, vel non ita valida, vt simul cum eis contractus sustineatur, ibid. n. 36. p. 354

Pacta quaecumque grauen adherentia debitori census, siue conditionem eius deteriorerent, aut pretium census inuentia ab eo tolluntur, vt illicita, d. 28. n. 37. p. 354

Pactum de redimendo nouum censum, redempto veteri, super quo ille fuit impositus, absolute sumptum absque huiusmodi supplemento, nempe aut de creditore indemni redendo, non vitare valet, quacumque admissa opinione in illo articulo, vtrum census redimibilis extinguatur extincta recensita? maxime vero admilla affirmatiua sententia, quae verior est, & quae sit eius ratio? ibid. num. 51. & 52. p. 355. & 356

Pactum effici non potest vt periculum extinctionis rei censitae cedat periculo venditoris, seu debitoris census, non emptoris, seu creditoris, ibid. n. 53. p. 356

Pactum, quod debitor census in eius solutione morosus existens possit cogi ad eius redemptionem an sit illicitum, ibid. n. 58. p. 357

Pactum commissi ratione morae in contractu censuali appositum vt executioni mandari possit, quod ex legis Nauarrae virtute transfunditur in pactum de repetenda sorte, an sit illicitum? ibid. n. 60. ibid.

Pactum in censu constitutione appositum dum vt reditus in moneta argentea soluantur, probat, eique satis fieri disponit, soluendo in aere decem plus in singula centum non est accipienda de constitutione census facta in moneta aerea, nec in eo sensu inquam recepta est, d. 28.

Index Rerum.

diff. 28. num. 81. pag. 359
Pactum ab initio licitum successu temporis potest iniquum reddi.
Pactum in census constitutione interpositum, ut fortis redemptio in eadem moneta fiat, absolute valet, & seruandum est reiectis conditionibus a plerisque requisitis.
Pacto de redimendo censum in casu redemptionis alterius census illi subigati, precise & ad literam (vt aiunt) accepto tanto minus debitor ad redemptionem cogi valet, quanto iniustus est id pactum ex nonnullorum sententia, qui id vfurarium putant, ita vt eo stante debitor repetere possit reditus ex huiusmodi censu ab initio perceptos.
Pactum de redimendo censum redempto altero eidem supposito, si precise sumatur multum distat a pacto alternatiuo de redimendo, vel rem aliam æquè idoneam supponendo.
Pactum, vel contractus plerumque, iusta suadente causa, ex vno tantum latere constat, preciseque obseruari debet, non etiam ex alio, sed eatenus tantum, quatenus is voluerit, cui lex prospectum voluit.
Pactum idem, quod ius commune, continens tolerantæ dubitationis gratia adiectum videtur.
Pactio legis commissoriae illud consequens est, vt si statuto tempore pretium non solvatur, retrofingatur non esse translatum dominium.
Pactio legis commissoriae verbis obliquis in venditione conceptum, neque verè, neque fidè impedit quin ab initio dominium rei emptæ in emptorem transferatur, imò id esse translatum supponit, sed ad venditorem transferendum pretio intra diem non soluto.
Pactum de retrouendendo a pacto legis commissoriae in quo differat?
Pactum de retrouendendo per se solum omni iure licitum est, nec venditionis contractum, cui accesserit, de vfura suspensum reddit, nisi aliæ interueniant circumstantiæ, & coniecturæ, ex quibus apertus arguatur animus sceleratitium mutuum exercendi sub prætextu emptionis, & venditionis, & quæ illæ sint?
Pactum, cuius mentio fit in l. si a te 7. Cod. de pact. inter empt. & vendit. in quo differat a pacto legis commissoriae, & a pacto de retrouendendo?
Pactum in continenti contractui adiectum, eius coherentia vestitur, & informatur, ipsique legem dat.
Et an id indistinctè procedat non solum in contractibus bonæ fidei, sed etiam stricti iuris remissuè.
Pactum de retrouendendo obliquis verbis conceptum vltra actionem exempto, vel vendito ex ipso contractu resultantem, producit actionem in factum, seu præscriptis verbis, tam respectu emptoris agentis ad pretium re oblata, quam respectu venditoris ad rem agentis oblato a se pretio.
Pactum legis commissoriae non magis impedit veram dominij translationem ex causa venditionis, & traditionis, quam pactum de retrouendendo,

& quare?
Pacti legis commissoriae ratio, vt pretio tempore statuto non soluto venditio resoluitur, an eadem militet in pacto de retrouendendo?
Pacta legis commissoriae, & additionis in diem faciunt, vt eorum conditione eueniente fructus interim ab emptore percepti venditoris restituendi sint.
Idem in pacto de retrouendendo ad illorum formam (hoc est verbis directis) conceptio siue ex pacto venditoris, siue emptoris.
Pactum resolutiuum verbis directis venditioni adiectum eius resolutionem ipso iure operatur, quasi nunquam a venditore dominium recessisset, nec id speciale est in pactis legis commissoriae, & additionis in diem.
Pactum ex re, vel super re alterius contrahendo interponens censetur quasi illius procurator id fecisse, atque ita vtilem ei absque cessione actionem acquirit.
Pactum de retrouendendo in continenti venditioni verbis obliquis adiectum non officit, quod recessio illius virtute facta desinat fieri re non integra post primum venditionis contractum initum, ac rei, & pretij traditione confirmatum.
Pactum, quo quis se alterius hominis subditum, ac vassallum facit ad personalia seruituta si se perpetuè absque recedendi facultate obligans nonnullarum Prouinciatarum consuetudine generaliter admissum est, quod plures validum esse existimant, saltem iusta existente causa.
Contrarium tanquam verius defenditur.
Pacta inter partes inita omnino seruanda esse, quod traditur, de licitis, nec iure improbatum intelligitur.
Pactum etiam iuratum, quo quis ratione feudi, vel vassallagij se domino ad personalia seruituta perpetuè obligat, ex causa beneficij ab eodem accepti libertati non officit, & quare?
Pactum de retinendo liberum hominem in pignus ex causa æris alieni, ab illo contracti, iure non sustinetur.
Palac. Rub. & Did. Castellus taxantur existimantes præscriptioem contra vxorem matrimonio durante, velut agere impeditam non curare.
Papa curatorem Regi minorum dare possit?
Iudex est inter supremos Principes, superiorem in temporalibus non recognoscentes.
Papa in materia sui natura spiritali potest quandoque, certis ex causis temporalem iurisdictionem casualiter exercere.
Legitimately potest etiam quoad temporalia filios illegitimos Regum, ac Principum, superiorem non recognoscentium, non etiam aliorum, nisi sibi sint subditi ratione temporalis iurisdictionis, nec dispensare ad eum effectum in radice matrimonij irriti.
Non tenetur ex iuris necessitate sequi consilium Cardingulum, sed ex decencia tantum.
Statuere non potest, quod matrimonium ratum, siue præsentis consensu perfectum, per sub-

Index Rerum.

sequens copula consummatum diuimatur,
Papa duo si per schisma simul electi sint, quorum quis sit verus, & indubitatus Ecclesie Præsul sciri non possit, quid faciendum?
Papa terra ratione temporalis iurisdictionis subiecta secundum leges Canonicas gubernatur, etiam inter laicos.
Parabolani qui olim essent?
Paraphernalia vxoris bona quæ dicantur,
Tacite pro eorum securitate, ac restitutione soluto matrimonio mariti bona hypothecata habent, quamquam hæc prælationis iure respectu anteriorum mariti creditorum non gaudeat, in quo a dote differunt.
Marito tradita, dotalibus in multis etiam olim æquiparata sunt,
Si non sint marito tradita, non est ille priuatiuè legitimus eorum administrator, sed cumulatiuè cum vxore, ita vt hæc administrare quoque possit, quoad tamen inter vtrumque adhibita prohibentia, differat.
Parentes vtriusque lineæ iure Authenticorum, filio intestato absque liberis defuncto, simul cum ipsius filij fratribus succedunt, iuxta gradus prærogatiuam, iure verò Regio Partiturarum, a defuncti fratribus, qui soli succedunt, excluduntur, ac denique iure Regio nouissimo vice versa soli admittuntur, exclusis defuncti fratribus.
Etiam ex testamento filius omnino ex duabus tertis hereditatis partibus, quæ bellem conficiunt, apud nos succedunt, in altera tantum tertia parte libera filij dispositione relicta.
Participium & gerum illum futuri temporis, conditionem, & formam precise obseruandam inducit.
Partis quoad partem idem ius, ac iudicium est, quod totius quoad totum, differat.
Partiturarum leges in dubio leges iuris communis corrigere non censentur, sed iuxta eas carumque distinctionem accipiendæ sunt.
Pater pro sui redemptione an possit filium inuitum obfidem dare?
Pater maiore in filium potestate gaudet quam curator in adultum.
Imò illa proprie potestas est, hæc non item,
Suum ipso iure facit quicquid filius, quem in potestate habet, acquiri, differat.
Non tamen bona filiosam, ex linea materna delata, ipse acquiri quoad proprietatem, sed quoad vsum fructuum tantum, nec quæ matrimonij causa filios collata sunt ab altero coniuge.
Aduenturorum filij bonorum, in quibus vsum fructum habet, est solus legitimus administrator tam in iudicio, quam extra.
Apud hostes decedens fictione legis Cornelie patriam potestatem, & cetera iura ciuilia, tam quoad testamentum ante captiuitatem factum, quam quoad intestatum sui successorem perinde conferuat, ac si ante captiuitatem decedisset,

In feudo, & emphyteusi nonis, pro se & filijs quaestis, ita demum illis præiudicare nequit per alienationem, aut translationem irrequirit domino in alium factum, vel contemplari in eius concessione patri facta intercessisset.
Pater apud hostes decedens fictione legis Cornelie patriam potestatem, & cetera iura ciuilia, tam quoad testamentum ante captiuitatem factum, quam quoad intestatum ipsius successiones perinde conferuat, ac si ante captiuitatem decedisset.
Iure Authenticorum non occupat bona filij iure peculij, vt olim occupabat, sed in eis tantum succedit vt heres.
Patientia sola domini, vt conductor finito locationis tempore in re locata permaneat, tacitam inducit relocationem, itidem illius qualitatibus gaudentem, in prædijs quidem rusticis pro seq. anno, in vrbis autem prout quisque habitauerit.
Patrimonij sui vires an quisque scire præsumatur?
Patronus opetis pij, ex vniuersi testatoris bonis, fundatis, vicem heredis gerit.
Pecunia ex census redemptione redacta loco census redempti videtur successisse,
Pecunia non patit pecuniam, nec vsum fructum habet absque vfuræ labe,
Pietatorum nemo præsumitur, vt Ecclesiastico iudici contra ipsam iurisdictionem tribuat,
Peius id esse alieni censetur, quod contra eius voluntatem fit, licet ipsi alioqui sit vtilius,
Pelagius post miseram Hispaniæ cladem, & Maurorum inuasionem, vt vir fortissimus in Principem electus est a Gothis, qui apud Cantabros, & Astures vastationi Maurorum supererat, & eius rei historia remissuè, differat.
Pensio annua pecuniaria vendendi non potest pro solo vfu pecuniæ nisi re accedente fructifera, si qua id ius constituat, & quare?
Petrinus apud Romanos de bonis in patria sua relictis, iuxta eius iura testari rectè poterat.
Periculum extinctionis rei censetur an cedat per pactum periculo venditoris, seu debitoris census, non vero emptoris, seu creditoris?
Periculum, cui iacenti fundi, siue immediatè censui hypothecati, siue etiam mediatè, quia suppositi sint alij censui, super quo motus impositus est, in consideratione non habetur, vt eius constitutio valere desinat, imò regulariter eò iussor est, quod maiori periculo & lucri incertitudini exponitur.
Periculum mains vbi est, ibi cautius est agendum,
Peritiam maximè in actu scio, quale instrumentum est, multò minus quam alud delictum præsumitur.
Eius ratione potest etiam laicus ad Ecclesiasticum iudicem trahi, ab eoque puniri, & quare?

Perpetuatio

Index Rerum.

Perpetuo quarumcumque actionum in 40. ann. fit per litem contestationem super eis factam. d. 26. n. 92. p. 334. Non est sublata per l. 63. Tan. aduersus Ant. Goin. ibi. cuius fundamento fit satis. dissert. 26. num. 93. pag. 335. Personalia quae sunt personae morte extinguuntur, neque in eius successorem, etiam vniuersalem, transeunt. d. 35. n. 105. p. 488. Petitionis ad iudicium relatae verbum quid significet. d. 26. n. 86. post med. Petri Mangreia secuta traditio, falsumque eius fundamentum ex Baldi doctrina sumptum notatur. d. 12. n. 68. p. 146. Pet. Nunius de Auendaño, ad hoc vt chirographum recognitum executioni mandari possit, exigens vt ante omnia constet, illud fuisse recognoscens lectum resellitur ob prauius lectionis praesumptionem, quae contra recognoscens adest, d. 25. n. 38. n. 313. Generaliter etiam exigit, quod chirographum a recognoscens impugnatum non fuerit, ductus auctoritate Roder. Suar. cuius doctrina expenditur. d. 25. n. 39. cum 6. seqq. p. 313. Accipiendus est aliqui resellendus, de impugnatione chirographi ex aliquo defectu, qui ipso iure praesumatur, dum contrarium ab aduersario non probetur, non de impugnatione alio modo recognoscens facta, & quare? d. 25. num. 46. & 47. pag. 314. Commendatur, ac declaratur loquens in terminis quarundam legum Regiarum, nec recte ab Azevedo perceptus, d. 26. n. 46. p. 327. cum seqq. vsque ad n. 61. p. 329. Petrus Augustinus Morla taxatur, dum specialem exigat hypothecam, vt conductor, a singulari successore expulsus, interesse consequi ab eo possit, quasi generalis non sufficiat. dissert. 20. n. 12. pag. 247. Pignoratitia actio vide Actio hypothecaria. Pignus praetorium minime constituitur per instrumentum, ex quo executio competit, nisi in eo adfit obligatio bonorum, & traditio saltem ficta per constitutum, vel similem actum, d. 20. n. 19. & 20. p. 249. Pignus creditoris proprie non consistit, sed potest consistere vendita habita fide de pretio ante rei traditionem, quae quasi pignus quoad hoc habetur vt eam venditor tradere non cogatur nisi pretio soluto, d. 30. n. 14. p. 375. Pignoris a creditore venditi natura illa est, vt resoluta quocumque casu venditione dominium per eam in emptorem translatur ipso iure resoluatur, & penes antiquum dominium, nempe debitorem permaneat, dissertat. 32. numer. 37. pag. 395. Pignus debitor creditor tradens, ad illud recuperandum, soluto a se debito habet actionem pignoratitiam, & rei vindicationem, dissertat. 32. n. 45. p. 396. Pignora & hypothecae inspecto effectu non personam obligant, sed rem sequuntur, & res, quae illis tenentur cum suo onere transeunt ad quemlibet possessorem, secus inspecta origine obligationis, & quare? d. 35. n. 15. p. 472. Plus minusve dictio, certam quantitatem quae ex expressione constat, minime auget, vel minuit, d. 24. n. 15. p. 310. Plus cautionis est in re, quam in persona, d. 28. n. 7. pag. 319. Plus & minus non mutant rei substantiam, nec variant speciem, d. 32. n. 100. p. 491.

Pobladores Regni Granatensis qui: & an & qualiter aliò se transferri possint & de eorum causis cognoscat consilium quod vocatur de Poblacion in Senatu Granatensi, Dissertat. 35. numer. 83. pag. 485. Poenae nomine legare quid sit? d. 35. n. 35. cum 5. seqq. p. 477. Poenalis actio ex Praetoris edicto prodita est in eum, qui in albo proposito iurisdictionis perpetuae causa, corripitur, quae ex rationis identitate ad similes casus extenditur, dissertat. 7. n. 27. pag. 73. Populi pro Regis iuribus, quae debent, possunt post eorum etiam licitationem, & additionem aliis factam illorum incapacitationem pro eodem, vel minore pretio a Principe impetrare. diss. 17. n. 37. p. 225. Portia minoris dictum ab Erasmo commendatum refertur, d. 7. n. 42. p. 75. Positio vltus olim Iurisconsultis, & Imperatoribus, antiquisque Pontificibus fuit incognita, posteaque in iudiciis receptus, & a nouioribus legum, & canonum conditoribus probatus, d. 22. n. 20. 22. & 23. p. 276. & 277. Illis facta responsio in quo differat ab instrumentorum editione? diss. 21. n. 25. cum 4. seqq. pag. 278. Vbi variae differentiae rationes referuntur, ac reselluntur, & vera traditur n. 30. p. 179. Vide rursus in verbo Rem. Possit dicitur, quod iuste, & honeste possimus; non quod nobis vile est lege refragante, etiam si ex testatoris dispositione quid ad nos pertinet, & quare? d. 35. n. 45. p. 478. Possit id dicitur, quod commodè, & honeste possimus, d. 6. n. 28. p. 62. Possessorium remedium non competit, vbi adest tantum obligatio personalis, d. 35. n. 162. p. 504. Possit dicitur qui quod per se facere nequit, per alium ex iuris permissione potest, d. 11. n. 101. versus fin. p. 123. Possessio cum facti sit, non potest iure civili infirmari, & qualiter hoc procedat? dissertat. 14. n. 60. pag. 175. Possessio, cum facti sit, non potest iure civili infirmari, & qualiter hoc accipiendum sit? d. 14. n. 60. vers. Nec obstat. p. 175. Rei emphyteuticae vel feudalis, ab emphyteuta, vel vasallo vendente emptori tradita absque domini directi consensu, & approbatione nihil valet vt nec valet venditio ipsa, dissertat. 19. n. 51. pag. 242. Possessor rei censitae cogi potest onus cognoscere correspondens fructibus, quos inde percipere potest, vel rem dimittere, d. 34. n. 56. pag. 453. Possessor cuiuslibet rei censitae subiugatur, cui alia possideatur ab alio insoludum pro reitu ex plurimorum sententia conueniri potest, idque praxi receptissimum est, dissertat. 34. numer. 8. pag. 442. Et quid in puncto iuris? n. 8. p. 453. Possessor singularis rei censitae, et si census onus agnoscat, non potest teneri ratione fructuum, quos non percipit, sed pro perceptis a se durante possessione respectu, & pro antea decursis agi debet aduersus antecessorem, qui percipit illos, & quare? d. 34. n. 57. p. 453. Possessor singularis rei censitae non eo magis tenetur pro redditibus antea decursis, quod creator diligens fuerit in percendo eos ab antecessore, nec consequi poterit, & quare? ibid. n. 58. ibid. Possessor

Index Rerum.

Possessor rei tributariae tenetur pro reliquis antecessoris, siue pro tributis temporis, addo vt contrarium effici pacto nequeat, & quare? ibid. num. 59. ibid. Possessor rei tributariae tacite rem ipsam tributariam, & caetera eius bona pro tributis habet a iure obligata, qua ratione, & pro praeteritis tenetur; quod ius postea restrictum est ad eumentem, vel alio titulo accipientem a priuato, secus si a Principe, seu fisco, & quare? d. 34. num. 60. & seqq. p. 454. Possessor singularis rei aliquo onere affectae cum titulo, & bona fide praescriptione longi temporis tutus est, ne aduersus eum agi possit actione in rem scripta, puta metus, vel simili. d. 34. num. 70. p. 456. Idem in possessore rei hypothecatae, nisi causa, & titulum habeat a non domino mala fide, & quare? ibidem, n. 71. & 72. p. 456. Possessor bonae fidei, & cum iusto titulo, rei affectae aliquo iure pro debito momentaneo, neque tractum successuum habeat longi temporis spatio, ab ipso possessionis initio computando, legitime id ius praescribit, secus si sit affecta tali iure pro debito successiuo reali, ibid. num. 78. & 88. p. 459. & 461. Possessor tertius rei censitae longi temporis possessione, etiam cum bona fide, & titulo habita, census oneri non praescribit aduersus eius dominum, seu creditorem, dum debitor non cessauit in solutione reddituum, dissertat. 34. num. 82. pag. 460. Nec allegare potest, quod census, dominus potuerit impedimentum sibi ex debitoris solutione adueniens remouere, eam recusando, & ad possessorem ipsum potius recurrente, & quare? cum seqq. num. ibid. Possessor rei, cui onus affixum est, non conuenitur nomine proprio, sed illius, qui primus onus imposuit, qua ratione res ipsa dicitur conueniri, vt potest primus debitor, qui onus illud rei imposuit repraesentans, d. 14. n. 57. pag. 175. Possessor ac praesentientis causa in iure passim melior habetur, d. 4. n. 75. pag. 41. Possessorum appellatio eadem est, quae & libertorum, & descendencium, qua omnes inferiores tantum, non etiam superiores continentur, quicquid latius id vocabulum Duarenus vsurperat, dissertat. 11. numer. 60. & 108. p. 87. med. p. 115. & 119. Possessorum vocabulum proprie non refertur ad quoslibet successores, etiam extraneos, sed ad solos descendentes, d. 11. n. 10. vers. Unde primo, post princ. p. 119. Potestas mariti in vxorem merè economica est, vt potest directa ad gubernandum tam personam vxoris, quam res, d. 1. n. 39. p. 7. Longè diuersa est a potestate curatoris, cui maritus minor subiectus est, adeoque recte se cum ea comparatur, & concurrere potest, d. 1. n. 40. & 51. p. 7. & 8. Proprie potestas est, denotans mariti superioritatem in personam, & res vxoris, licet diuersimode, d. 1. n. 41. & 51. p. 7. & 8. Apud Gallos ex veteri eorum more per omnia patiam potestatem aequabat, d. 1. n. 41. p. 7. Potestati alicuius subiectus recte potest alium sibi subiectum habere respectu diuersae potestatis, aliàs secus, dissertat. 1. numer. 5. & 38. p. 4. & 7. D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. I.

Pragmatica Regis Alphonfi, quae Bullam Nicolai V. de censibus subsequitur, aperte exigat, vt census super re certa constituantur, d. 28. n. 70. 71. & 72. pag. 358. Pragmatica anni 1625, de praemio reductionis aereae monetae ad auream, vel argenteam, refertur, ibid. num. 8. p. 359. Praedia, quibus onus, vel ius reale inheret, cur dicantur id debere, & pro eo conueniri & indicari, non personae? d. 35. n. 14. p. 472. Praedo, siue violentus immobilium possessor, proprie fur non est, tenetur tamen vt fur conditione actione, & rei vindicatione, d. 32. numer. 66. p. 422. Praelatis Ecclesiasticis libera facultas iure concessa, feudum vel emphyteusim, per mortem vltimi possessoris ad Ecclesiam reuertitur, iterum alij concedendi, qualiter accipienda sit, diss. 15. n. 75. p. 191. Praescribere, quis longo tempore potest rem accipere ab vxore ex contractu etiam absque mariti interuentu celebrato, & multo magis debitorum, ab illa non exactum, & quare? d. 9. n. 50. p. 93. Praescriptio introducta est tam in fauore possidentis tempore legitimo cum bona fide, & titulo, quam odio domini, aut creditoris intra id tempus petere negligenter, & ad litem materiam amputandam, diss. 34. num. 73. & 83. p. 457. & 480. Praescriptio regulariter non currit contra impedimentum de iure agere, nisi in eius fide potestatem impedimentum remouere, & id non remouit, ibid. num. 74. p. 458. Praescriptio hypothecariae actionis tertio rei hypothecatae possessori per longi temporis spacium contra creditorem competens ab ipso possessionis initio currit non a die factae executionis, & quare? d. 34. num. 75. ibid. Et an idem sit in tertio censitae possessore, ibid. num. 76. ibid. Praescriptio annui redditus respectu tertij possessoris rei censitae aduersus dominum, seu creditorem currere tantum incipit ab eo die, quo principalis debitor, eiusve haeres in solutione cessauit, d. 34. n. 77. ibid. Praescriptio iuris pro annuis praestationibus siue ex contractu, siue ex testamento debitis incipit a tempore cessationis, licet quoad vnam, vel plures praescriptiones differentia sit inter contractus, & legata, dissertat. 34. numer. 81. pag. 459. Praescriptio actionis merè civilis, puta ad exequendum, redhibendum, vel similia, etiam cum mala fide debitoris, imò & contra Ecclesias, & loca pia procedit, d. 8. n. 14. p. 82. Actionis personalis ex debito descendens, solutioni similis quoad hoc habetur, vt praescriptionis exceptione probata, liberationem debitor consequatur, ac si vere soluisset, diss. 8. n. 19. ibid. Ex se non sufficit ad tollendum debitum, nisi quatenus arguit solutionem ex transitu temporis, Regis legibus definita, diss. 8. num. 21. ibid. Si simpliciter allegetur, videtur etiam bona fides implicitè allegata, dissertat. 8. hum. 28. pag. 83. Quod non currat aduersus ignorantem ius sibi competens, vt factum ex quo tale ius descendit, nonnulli existimant, sed contrarium tantum DDd quam

Index Rerum.

quam verius, ac receptius defenditur. d. 8. n. 30. & 31. cum seq. ibid. Licet curat contra ignorantem ius suum, vel factum, ex quo illud provenit, ignorantem tamen restitutio competit ex generali clausula, si qua mihi iusta causa videbitur. dissert. 8. n. 35. p. 83 Si sit longissima, puta 30. vel 40. annorum, restitutio quoque beneficium excludi plurimi existimant; sed contraria sententia restitutionem admittens æquior, tutior, ac receptior est, in praxique servanda. dissert. 8. n. 36. & 37. p. 84 Si sit centenaria, non æquè aduersus eam restitutio admittitur, ex veriore, ac tutiore sententia, & quare? d. 8. n. 38. ibid. Potissimum illum finem habet, vt lites minuat, d. 8. n. 39. ibid. An & quando curat contra vxorem in bonis paraphernalibus? dissert. 9. numer. 1. & seq. p. 88 Et vide sup. verbo Palatius Rubens. Alienationis verbo continetur. d. 9. n. 4. ibid. Et de intellectu latè. à num. 42. p. 92 Contra filiumfam. patria potestate durante regulariter non currit, in illis nempe bonis, in quibus parti vsufuctus queritur, quod in maternis, vel aliis aduentitiis regulare est. d. 9. n. 2. & 10. p. 88. & 89 Currit tamen in illis aduentitiis bonis, in quibus patri vsufuctus non queritur, nedum si ab initio vsufuctui patri queri non potuit, pro quibus filiusfam. perfectæ ætatis, potest absque patris consensu per se in iudicio agere, sed etiam in illis aduentitiis, in quibus vsufuctus patri queri potuit, ceterum eius factio queritus non est, licet in his filius etiam perfectæ ætatis agere in iudicio nequeat absque consensu patris. d. 9. num. 12. p. 89. cum seq. v. f. que ad num. 26. p. 90. vbi latè differentia ratio traditur inter omnia, & alterius generis aduentitia bona. Ordinaria, scilicet longi temporis, alienatio legalis est, & alienationis verbo continetur, adeoque prohibita censetur, si alienatio sit prohibita. d. 9. num. 43. 44. & 46. p. 92. & 93 Longissima 30. vel 40. ann. sub alienationis prohibitione exclusa non censetur, aduersus Anton. Gom. rectè taxatum à D. Ludouic. Molin. d. 9. n. 46. p. 93 Etiam ordinaria, siue longi temporis, non includitur sub alienationis prohibitionem non simpliciter facta, sed cum modificatione, puta absque decreto, vel alia solemnitate, & quare? d. 9. n. 47. ibid. Omnis ex eo tempore currit, ex quo ius ipsum competit, & in iudicium deduci potest. d. 26. n. 3. p. 320 Introducta est ad extinguendum aliquod ius formatum, & in esse deductum. d. 26. numer. 13. p. 322 Iuris exequendi, iure nostro Regio decennij spacium habet, idque tantum conceditur iuri ex postmo iam producto. diss. 26. n. 1. & 23. pag. 318. & 322 Iuris exsequendi ex chirographo recognito, dumtaxat currit à die recognitionis. d. 26. n. 19. p. 322 Ita demum à die recognitionis incipit, si chirographum purum sit, scilicet si conditionale, vel in diem, quia tantum currit à tempore euenientis postea conditionis, vel aduen-

tu dici. d. 26. n. 28. p. 323 Iuris executiui, tunc demum ex vi ordinis legum Regiarum præcedere debet præscriptio nem iuris ordinarij, cum vtrumque ius ab initio simul competit, scilicet si primò ius ordinarij competit, quia id primò præscribitur. d. 26. n. 71. p. 330 Quod per solam executionis petitionem, & instrumenti productionem in iudicio factam intra tempus ad exequendum datum interrumpitur, quasi lis per eam videatur contestata, nonnulli existimant. dissertat. 26. num. 82. pag. 331. Sed contrarium tanquam verius defenditur, à num. 83. p. 332. Non omnis per solam citationem ciuilitè interruptitur, sed merè odiosa, at quæ etiam fauorem continet, vt præscriptio ordinaria longi temporis, titulum, & bonam fidem exigens, non nisi per lites contestationem interrumpitur, & quid iure Regio. d. 26. num. 88. pag. 333 Quæ per solam citationem interrumpitur, à tempore interruptionis denudè inchoanda est iuxta antiquam actionis naturam, quæ verò per lites contestationem, qualiscumque vitæ sit, in 40. annos perpetuatur, seu prorogatur. d. 26. n. 92. p. 334 Præscriptio temporalium actionum odiosa censetur, & quare? In eaque dies ceptus pro completo non habetur. dissert. 8. num. 14. ad fin. p. 82 Præscriptio iuris violenta, quæ iuris, & de iure vulgè dicitur, probationem in contrarium regulariter non admittit. dissert. 12. n. 83. pag. 148 Quæ fortior est, minorem vincit. dissert. 21. num. 75. ad finem. p. 270. Iuris tantum quæ contra aliquem adest, cessat per contrarium ipsius probationem. d. 25. n. 35. p. 313 Præscriptio annua quæ ex contractu debetur, non minus quamque debetur ex legato plures sub se includit præstia siones annuas & à an vtraque vnica præscriptio tollatur. dissertat. 34. num. 80. p. 459 Præscriptio inducitur ex desuetudine numerato venditi, quod in futurum velit quis sub pretij fide vendere, repugnat hominum naturæ & desiderio res suas illasas conseruandi. d. 30. num. 73. p. 381 Prætor in edicto à se proposito in Licit Prætor 7. ff. de iure deliber. quæcumque hereditaria bona, tam mobilia, quam immobilia complectitur, & non tam prospexit pupillis, ad quos hereditas delata est, quam vterionibus heredibus, qui pupillis demum intra deliberandi tempus non aduentibus, defuncto successuri forent, & quare? dissertat. 5. numer. 41. & 42. pag. 54. Nedum tutoribus prohibuit voluntariam bonorum, hereditarium diminutionem, siue alienationem, sed etiam eis aditum præclusit, per quem ad necessariam deueniret per actionum exercitium. d. 5. num. 43. ibid. Dum suis heredibus abstineri beneficium concessit, non ab eis abstulit sui heredis existentiam, seu dominij continuationem ipsis iure communi competentem, nec eius effectus, sed tantum eos liberauit oneribus hereditariis non sponte susceptis. dissert. 1. n. 46. & 47. p. 115

Index Rerum.

Eius edictum Carbonianum, & inde prodita transmissio explicatur. dissertat. 11. numer. 115. pag. 134 Pragmatica anni 1613. circa Regni reformationem emanata cap. 19. vers. 1. si se casare, vbi de priuilegijs minorum matrimonium contrahentium agitur, refertur. dissertat. 5. numer. 1. pag. 49 Nihil aliud indulget minoribus matrimonium contrahentibus, quam specialis matrimonij fauore eosdem subducere à iuris regula, illis sub curatorum iugo constitutis, minime bonorum iurum administrationem permittente. d. 5. n. 5. pag. 50 Minores, postquam sub curatore sunt matrimonium inuentus, æquiparant adolescentibus, qui ab initio sine curatore viuere elegerunt, quorum instar administrationem non liberam, sed restitutioni obnoxiam recipiunt. d. 5. n. 6. p. 50. & d. 6. n. 40. p. 64 Nullum alium finem habuit, quam minores præmio, ac fauore allicere ad matrimonium contrahendum. d. 5. n. 15. p. 51. & d. 6. num. 34. pag. 63 Exemit eos à curatorum iugo, & ad pristinum reduxit statum, quo erant antequam curatores acciperent, & eius rei effectus. d. 5. num. 16. & 20. p. 51. & 52 Et si generaliter loquatur de minoribus coniugatis, adeoque generaliter, & indistinctè accipienda videtur tam de minoribus curatore carentibus, quam cum habentibus, re tamen vera solum intellexit de minoribus curatorem habentibus, quia de illis non habentibus similiter accepta, nihil quoad eos operaretur. dissertat. 6. numer. 1. 20. & 21. pag. 59. & 61 Administrationem eis simpliciter concedens, est iuxta potissimam verbi significationem videtur plenam, & integram absque spe restitutionis concessisse, tamen iuxta subiectam materiam, & irregularem pragmatice casum, talem non intellexit, sed restitutioni obnoxiam, nec vllum aliud minoris ætatis priuilegium illis abstulit, quia non tam eis fauorabilis esset, quam odiosa. d. 6. num. 2. 19. 22. 23. & 54. p. 59. 61. 62. & 65 Minorem, matrimonium contrahentem, maiorem non reputat neque fingit. dissertat. 6. n. 31. pag. 63 Æque respicit res vxoris, ac proprias mariti minoris, & idè eas pariformiter determinat. d. 6. n. 33. p. 63 Si minori coniugato curam bonorum vxoris suæ concessisset, plura specialia aduersus iuris regulas contineret. d. 6. n. 37. p. 63 In verbis illis, non tener necessitas de venia, non significat, minorem coniugatum eodem modo ab anno 18 bona sua, & vxoris administrare posse, ac si ætatis veniam à Principe impetrasset. sed non egere venia ad remouendam à curatore administrationem, & in se transferendam. d. 6. n. 41. p. 41 Si æquiparare omnino voluisset minorem matrimonium contrahentem ei, qui ætatis veniam impetrasset, eodem modo illi administrationem concederet, ac si maior à Principe factus esset, atque ita vteretur verbis, omnimodam similitudinem denotantibus. d. 6. n. 42. ibid. Non minus singulare, ac priuilegiarium ius continet, quam Principis venia, inq. ea longè auorabilius. d. 6. n. 48. p. 65

Concedit administrationem minoribus coniugatis, vt minoribus, nulla facta inquisitione verum capaces sint, necne, & quare? d. 6. n. 49. p. 65 Illa ratione nititur, vt hominum propagationi, statufque matrimonialis felicitati, ac frequentia suppetias feratur, quæ ratio non tantum refertur ad priuilegium minoribus indulgentum, sed & ad alia, maioribus quoque 25. annis ex eadem matrimonij causa concessa. diss. 7. num. 13. & p. 70 Imitata videtur in sui dispositione antiquas leges Iuliam Miscellam de maritandis ordinibus, & Papiam Poppeam. dissertat. 7. num. 15. p. 71 Non supponit præcisè, minores ante tactum 18. annum matrimonium contrahere debere, sed id casualiter euenire posse, & quare? d. 7. n. 49. p. 76 Praxis Neapolitani consilij, & intelligentia legis ne cui, 32. C. de locato, à Nicolao Gizarello, & aliis tradita refertur. d. 12. n. 6. p. 138 Et impugnat. à n. 48. p. 144 Precibus frustra impetratur quod iure communi conceditur. dissertat. 1. num. 28. p. 6. & d. 17. n. 6. p. 217 Prælium à lege censui redimibile assignatum, nempe ad rationem viciniam pro milliario, vt eius valori æquivalcat, & iustum sit, planè exigit rem censui suppositam securam esse. d. 19. n. 5. & 57. p. 363. & 370 Pretium quocumque vbi accidit, ibi contractus emptionis, & venditionis interuenire censetur. d. 32. n. 110. p. 401 Pretium iustum quomodo exigatur ad census consignatiui iustitiam? d. 34. n. 39. p. 449 Primogenitus tantum admittitur in Regni successione, idque iuri diuino, naturali, & positivo, consentaneum est, & apud Hispanos apertissima lege Gothica, & Regia partite confirmata. d. 4. n. 55. p. 39 Viuo parte decedens, primogenituræ ius transmittit ad ipsius liberos exclusi patris. d. 11. n. 80. p. 119 Rursus vide in verbo Maioratus. Princeps regulariter ius commune cum ceteris habet. d. 1. n. 10. p. 4 Minor, cum solum Regnum administrat, omnino consilio indiget, idque requirere, ac sequi tenetur non ex sola humanitate, & honestatis ratione, sed ex ipsa iuris necessitate, iuxta vim, quam directiuam vocant. dissertat. 3. n. 17. p. 26 Tunc dicitur solus Regnum administrare, cum non tantum absque curatore agit, sed & sine alio, sponte à se in familiarum, seu domesticum consultorem (quem vulgè priuatum dicimus) assumpto. d. 3. n. 18. ibid. Ætatis veniam minori non concedit nisi desideranti, & qualiter hoc procedat? d. 6. n. 52. p. 65 Secularis nequit sua lege iuramentum præstandum irritare nedum directè, & immediate, sed nec indirectè ac remote, & quare? d. 10. num. 61. & 62. p. 102 Et si posset irritare contractum, cui iuramentum accederet, adhuc iuramentum ipsum sublato contractu per se subsisteret, & seruandum esset. d. 10. numer. 63. ibid. Ecclesiasticus potest indirectè matrimonium clandestinum irritare, & quare? dissert. 10. n. 62. ibid.

Index Rerum.

Nullus in tertij præiudicium statuere quicquam censetur, nec de potestate ordinaria potest, d. 16. n. 53. p. 210
Etsi in locatione rerum suarum non debeat esse peioris conditionis quam privatus, non tamen ex eo peioris conditionis esse censendus est, quod priori eorum conductor locacione finita pro pretio ab altero oblato relocare teneatur, idemque in Republica, & Ecclesia, & quare? d. 13. n. 30. iunctis n. 34. & sequentibus p. 155. ac n. 55. p. 156
Princeps ad rationem veræ, & legitimæ gubernationis, non omnibus suis partibus absolutus requiritur, d. 4. n. 93. p. 46
Principis consensus ad consuetudinem inducendam an requiratur iure communi controversum est; sed apud nos est expedita ex legibus Regijs, talem consensum planè desiderantibus, qui nedum interuenit in actibus, ex quibus Hispana consuetudo, ut Reges adulti absque curatore Regni gubernaculum suscipiant, inducta est, sed & populi, seu Regni, illis actibus cum possent non contradicentis, diss. 3. n. 31. & 32. pag. 47
Interesse pecuniarium tantum consideratur, ipsi obuacientis ex administratione ac locatione bonorum eius, quæ per alios publicè sit, non verò affectio, vni magis quam alteri locandi idemque in Republica & quare? dissert. 13. num. 36. pag. 156
Maior potestas, ac fidei observatio, secum contraheentibus exhibita, faciliorem, ac firmiorem, rerum eius acquisitionem facit, idemque in Republica, d. 34. n. 45. p. 157
Bona priuato locata non possunt ipsi Principi pro pensione obligata esse, nisi eorum bonorum dominium saltem vtile in conductorem transferretur, idemque in bonis Reipublicæ, diss. 13. n. 47. ibid.
Princeps secularis, vt ab initio potest certam præscribere taxam annuorum reddituum quantitati, sic & ex post facto potest illam augete emptoribus, qui cum argentea moneta census pretium persoluerint, vt in eadem sibi reditus solucentur in pactionem tempore habili deduxerint, & quare? dissertat. 28. numer. 84. pag. 359
Principium legis, siue generale, siue speciale, intellectus lumen præbet cæteris eius partibus, vt vel generaliter, vel specialiter accipiuntur, diss. 11. n. 106. p. 127. post princ.
Adde Dom. Ioan. del Castill. post alios a se relatos *controu. tom. 4. c. 4. n. 27*
Priuatio præsupponit habitum, diss. 27. num. 38. pag. 344
Priuatus Principis minoris, siue qui tantum eius gratiam meruit, vt in familiarem, ac domesticum ipsius consultorem eligeretur, iure oprimo, quod ad Reipublicam gubernium iustitiæque administrationem attinet, curatoris vice gerit, d. 3. n. 22. p. 26
Priuilegium alicui concessum secundum morem præteritum, non est conditionale, sed purum, & certum, licet de tali more non constet, d. 24. n. 12. p. 298
Probare nemo rectè dicitur aliquid ita esse, dum id tantum probat, quod ab eo contingit abesse, d. 3. n. 35. p. 27
Probandi facultas angustanda non est, d. 12. n. 42. ad fin. p. 143
Probatio superflua eius quod probatum non reueat, non admittitur, dissert. 12. num. 4. p. 138

& differat. 24. num. 71. pag. 504
Vbi facienda est in ea re, quæ ex peculiari ipsius natura non magis testes exigat, quam instrumenta, prout in contractibus regulari est, parem vim obtinet per testes facta, ac per instrumenta, dissert. 12. num. 10. & 42. ad fin. pag. 1. 8. & 142
Tertium, cum diuino prodita sit eloquio, sui natura dignior est, quam instrumentorum, d. 12. n. 43. p. 143
Per quinque testes, vim habet publici instrumenti, & eo quoque casu admittitur, quo per illud tantum probatio exigitur, ac per testes prohibetur, & qualiter hoc procedat, d. 12. n. 71. & 72. p. 146. & 147
Debiti, in chirographo à debitore negato contenti, ad viam executivam sufficiens non est, d. 23. n. 31. p. 287
Vide rursus in verbis *Instrumentum, Testes*.
Proceres Regni, summiq; consiliarij, vix populi Principi assistunt, cumque repræsentat, d. 5. n. 32. p. 27
Regnum Hispanie in actibus, in quibus admittuntur, Regem minorem solum absque curatore regimè suscipere, non possunt dici ex aliqua tunc occurrenti causa id solum permisisse, aut expediens iudicasse, nisi à contentente hoc ita euenisse talis causa ostendatur, d. 3. n. 34. ibid.
Nulla alia causa moueri potuerunt, quam quia ita expediens iudicatur publicæ Regnum quieti, quæ ex eorum administratione per curatores facta non parum turbari solet, d. 3. n. 49. pag. 297
Procurator ad negotia extraiudicialia post 17. annum completum, & tactum 18. admittitur; ad iudicia verò non nisi post impletum 25. annum; contra nonnullos, diss. 7. num. 50. pag. 77
Procurator ad vendendam pro certo pretio rem aliquam specialiter constitutus, regulariter non potest habere fidem de pretio d. 30. n. 62. quod limitatur, n. 63. p. 380
Prodere se ipsum publicè in oculis, nemo tenetur, d. 22. n. 3. p. 273
Prodicens scripturam si & quatenus pro se facit, & non alius, tali protestatione non iuuat quominus in his etiam, quæ contra se faciunt eidem scripturæ stare teneatur, dissertat. 24. num. 41. pag. 301
Professus religioni se, & sua religioni, ac monasterio perpetuo dedicat, dissertat. 35. num. 73. pag. 484
Prohibitio legalis absoluta regulariter titulum inficit, ac nullum reddit, d. 9. n. 43. p. 92. d. 1. 4. n. 32. p. 166. & d. 21. n. 37. p. 261
Prohibitum cum iure quid est alicui id omne prohibitum censetur, per quod ad illud devenitur, d. 5. n. 44. p. 54
Promissio simplex à simplici assertionem eodem modo differt, quo iuramentum promissorium ab assertorio, d. 10. n. 24. p. 99
Dotis, vide in verbo *Dotis*.
Promissio gratuita operatum, vel annuorum reddituum licet fieri potest, sub sola etiam personæ obligatione, & quare? d. 35. n. 28. & 53. p. 475. & 481
Promissio seruitij personalis ab homine libero, siue ingenuo cuiuslibet perpetuè facta iure fieri nequit, quia per eam ius libertatis impeditur, nec consuetudine permitti potest, ibid. num. 70. & 84. pag. 484. & 486

Fallit

Index Rerum.

Fallit fauore Ecclesiæ, vel Reipublicæ, cui perpetuè se seruiturum obligare quis potest, & quare? ibid. n. 71. p. 483
Propter quod vnum quodque tale, & illud magis, d. 4. n. 42. p. 38. d. 6. n. vlt. p. 67. & d. 7. n. 52. circa med. p. 77
Protestatio, aut denuntiatio à Domino census postquam debitorem iudicialiter interpellauit, facta possessori rei censitæ, nihil ei nocet quominus census ius aduersus illum longo tempore præscribat, & quare? diss. 34. num. 81. p. 461
Protestatio contraria facto cui altera pars non consentit protestantem non releuat, nec contraria iuris dispositioni, ibid. n. 88. p. 463
Protestatio iuri contraria non admittitur, nec protestantem releuat, d. 24. n. 40. p. 101
Regulariter ius protestantis illatum conseruat, d. 25. 56. p. 315
Provincia qualibet in suo sensu abundat, d. 3. n. 78. p. 111
Prouisio hominis facit cessare provisionem legis, d. 11. n. 111. post princip. p. 131. Et de intellectu in veri. *Ex quibus factis*. Et adde Fontanell. *de pact. nuptial. claus. 5. gl. 10. p. 1. a num. 51*. ac post alios late Gabr. Aluarez *ad axiom. iur. Lit. P. c. 6. num. 235*
Puberes, qui post mortem patris rebus suis rectè, & vtiliter administrandis curatorum auxilio indigent, possunt etiam si velint illo non uti, & absque curatore viuere, diss. 2. num. 54. p. 19
Non tamen possunt semel à se susceptos curatores delere, ab eorum se potestate liberari petentes, quasi ipsi rebus suis administrandis idonei sint, d. 2. n. 55. ibid.
Pulchritudo bonum est sui naturæ amabile, & iudicandum, ac magno opere in consideratione habitum apud varias gentes, quæ Regem sibi eligere consueverunt, per se tamen sufficiens non est ad Regnum consequendum, si alijs virtutibus exuta sit, d. 4. n. 70. p. 41
Infantis ætatis solet postea crescente ætate, vel ex alijs causis euanescere, d. 4. n. 71. ad fin. ibid.
Pupillus, vel adultus si alibi quam apud tutorem, vel curatorem educetur, alimenta ei decernenda sunt, d. 1. n. 53. p. 8.
Ab adulto in eo distinguitur, quod pupillus inuitus tutorem accipit, adultus non item curatorem, d. 2. n. 18. p. 15
Agens, nec curatore ad litem eligens non auditur, d. 2. n. 42. 17
Si ab aliquo in iudicio conueniatur, non debet esse in eius potestate, nullo petito, aut nominato curatore, iudicium subterfugere, d. 1. n. 43. p. 18
Solutus absque curatore ad litem iudicium spontè suscipiens, auctorem pro se sententiam obtinentem eluderet, ob iudicij nullitatem, diss. 2. n. 44. ibid.
In iudicio conuentus, curatorem ad litem nominare ad actoris instantiam cogitur, d. 1. n. 45. ibid.
Ad quæcumque litem, vel sibi à quocumque motam, vel à se cuiuslibet mouendam, petere ac nominare certum curatorem debet, idemque in adulto, d. 2. n. 48. ibid.
Cum aliquo in iudicio expectari, siue agere volens, non est necessariò cogendus vt certum sibi ad litem curatorem petat, sed sufficit, quod illo non petito ac nominato in iudicio comparens, D. D. *Vela Dissert. Iur. Tom. 1.*

possit ab eius limine per iudicem repelli, quod iudici ex officio licet, etiam reo non petente, idemque in adulto, d. 2. n. 49. p. 19
Cum petere, ac nominare curatorem ad litem cogitur, non vtrique compellitur captis pignorum, vt aliqui falsò crederent, sed ita, vt illo non nominante, vel ad nominandum intra terminum sibi concessum non comparente, tunc demum ipse iudex nomet, & plures DD. de hac præxi testantes referuntur, diss. 1. num. 52. p. 19
Tutoris loco non proprium curatorem accipit, sed adiutorem, qui illius defectum suppleat, qui & curatur plerumque nominatur, & actor, d. 5. n. 26. p. 52
Quis propriè in iure dicatur? d. 5. n. 66. p. 56

Qualitas absque subiecto consistere nequit, d. 27. n. 38. p. 344. & d. 29. n. 55. p. 370
Qualitas à statuto præsupposita, vt potè præambula, videtur ab eodem statuto requisita, d. 7. n. 4. p. 69
A lege vel statuto requisita, ante omnia verificari debet, vt ei locus sit, d. 7. n. 5. ibid. & d. 26. n. 21. ad finem. p. 322
Maximè si pro forma, & substantia legis vel constitutionis requiratur, d. 7. n. 6. p. 69
A lege vel statuto præsupposita, tunc demum requisita videtur ita ut sine ea dispositio locum habere nequeat, cum qualitas ipsa præcisa est, non aliàs, d. 7. n. 51. p. 77
Absque subiecto subsistere nequit, d. 11. n. 67. in fin. p. 117. & d. 26. n. 30. p. 323
Indiuidua, & actui confesso coniuncta, nec contra se presumptionem habens, non potest ab ipsa confessione diuidi, sed vel simul cum ea admittenda est, vel simul repellenda, nisi talem qualiter impugnans probare paratus sit, d. 24. n. 44. & 45. p. 301
Confessione ita adiecta, quod confitens soluerit pecuniam debitam, vel pactum sibi factum fuerit à creditore de non petendo, diuidua est, & separata ab ipsa confessione, contra plures, qualiter tamen confessioni connexam existimantes, d. 24. n. 47. p. 302
Quæ licet sit actui confesso coniuncta & connexa, aliqui tamen contra se presumptionem habet, diuidua dicitur, siue à confessione separabilis, d. 24. n. 48. ibid.
Quæ quis ad sui iuris defensionem vitare, dolose opposita non censetur, diss. 24. num. 57. p. 303
Quæ à confessione separari potest, executionem non impedit, & ideo ad decem dies reseruanda est, iure Regio probandis exceptionibus aduersus executionem oppositis practitutos, quicquid contrarium, tempè interim à iudice terminum consenti assignandum esse ad qualitatem probandam, magis placuerit Auileho, & nonnullis alijs, quorum sententia conuenitur, d. 24. n. 58. & 59. cum seqq. p. 303
Recognitioni adiecta, licet actui recognitio connexa, & contemporanea sit, per se tamen ita, nec potest non distingui, & separari ab ipsa recognitione, & quare? d. 24. n. 77. p. 305
Recognitioni adiecta, quæcumque sit, iuris contra se presumptionem regulariter habet, quia si vera esset, verisimile non est, quod non in eodem eliographo contineretur, d. 24. n. 78. & 79. ibid.
DD d

Index Rerum.

A iure praesumpta, ut exceptio defectus caulae, in chirographo non expressa, aut exceptio non numeratae pecuniae, a recognoscens intra biennium in ipso recognitionis actu opposita, ipso iure executionem impedit, d. 24. num. 81. pag. 305

R

Raptor, siue bonorum mobilium per vim atreptor proprie fur non est, tamen late fur est, improbius vero, ac proprio iure, & idco conditione tenetur, d. 32. num. 65. p. 797

randa, ac limitanda est ac finalis vitanda fraudationis iurisdictionis, quam coadiuat, d. 10. num. 54. pag. 101

minor curatore carcat, magis probat Azeuedus, cuius sententia conuincitur, d. 23. num. 36. ibid.

Facta sub qualitate non numeratae pecuniae multum quoad executionem interest, utrum fiat ante biennium, vel post biennium, d. 25. no. 14. pag. 310.

Index Rerum.

minor curatore carcat, magis probat Azeuedus, cuius sententia conuincitur, d. 23. num. 36. ibid.

Facta sub qualitate non numeratae pecuniae multum quoad executionem interest, utrum fiat ante biennium, vel post biennium, d. 25. no. 14. pag. 310.

Index Rerum.

minor curatore carcat, magis probat Azeuedus, cuius sententia conuincitur, d. 23. num. 36. ibid.

Facta sub qualitate non numeratae pecuniae multum quoad executionem interest, utrum fiat ante biennium, vel post biennium, d. 25. no. 14. pag. 310.